

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 3665/2020
13.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Гордане Комненић и Бисерке Живановић, чланова већа, у правној ствари тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ... и ЋЋ из ..., чији је заједнички пуномоћник Бранислав Херцег, адвокат из ..., против туженог Града Новог Сада, кога заступа Градско правобранилаштво у Новом Саду, ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 119/20 од 13.05.2020. године, у седници одржаној 13.11.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 119/20 од 13.05.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 5716/2019 од 06.12.2019. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима исплати износ од укупно 7.062.581,82 динара, и то тужиоцима АА, ББ и ВВ по 1.142.154,74 динара, тужиоцу ГГ 1.884.078,40 динара, док тужиоцима ДД и ЋЋ по 471.019,60 динара, са законском затезном каматом почев од 06.12.2019. године до исплате, као и да тужиоцима солидарно накнади трошкове поступка у износу од 1.084.125,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 119/20 од 13.05.2020. године првостепена пресуда је преиначена тако што је одбијен тужбени захтев тужилаца и то тужилаца АА, ББ и ВВ преко износа од 1.254.546,33 динара до досуђених износа од по 1.142.154,74 динара, тужиоца ГГ преко износа од 1.673.799,33 динара до досуђеног износа од 1.884.078,40 динара, као и тужилаца ДД и ЋЋ преко износа од 471.019,60 до досуђеног износа по 471.019,60 динара, док је у преосталом делу првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену у потврђујућем делу, тужени је благовремено изјавило ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 14.06.2018. године. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде цени се у односу на сваког од тужилаца појединачно, с обзиром да они нису јединствени и нужни супарничари, у смислу члана 210. ЗПП. Тако у односу на тужиоце АА, ББ и ВВ вредност побијаног дела износи по 1.254.546,33 динара, у односу на тужиоца ГГ 1.673.799,33 динара, док у односу на тужиоце ДД и ЂЂ по 471.019,60.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде у односу на сваког тужиоца појединачно, очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужене недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић